

Έμαθα από το χθες,
ζω το σήμερα, ελπίζω για το αύριο.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... μνη

Το αεροπλανάκι στην οθόνη του καθίσματός μου στο αεροσκάφος της Singapore Airlines πετά νωχελικά πάνω από τον χάρτη της Αυστραλίας καθώς τη διασχίζαμε με προορισμό τη Σιγκαπούρη, αλλά στην πραγματικότητα, το μεγαθήριο των αιθέρων καταβρόχθιζε την απόσταση με ταχύτητα 900 και πλέον χιλιόμετρα την ώρα. Βρισκόμαστε σε ύψος 11.000 μέτρων και η θερμοκρασία έξω από το αεροπλάνο είναι 56 βαθμοί Κελσίου κάτω από το μηδέν με ενημερώνει η σύγχρονη τεχνολογία.

Ο θόρυβος των μηχανών που μάς κρατούν αιωρούμενους στον αέρα -και ζωντανούς- δεν μ' αφήνουν να κλείσω μάτι. Μια αεροσυνοδός μου χαμογελά καθώς περνά δίπλα και σκέπτομαι πως αυτή η αεροπορική εταιρεία έγινε από τις μεγαλύτερες και πιο επιτυχημένες τού κόσμου χάρη σ' αυτό το χαμόγελο και την άψογη εξυπηρέτηση που προσφέρουν οι αεροσυνοδοί στους επιβάτες.

Πριν πολλά χρόνια, η Singapore Airlines με φιλοξένησε δέκα μέρες για να με περιηγήσει στις εγκαταστάσεις της και να δώ πως εκπαιδεύονται τα πληρώματά της. Ενα από τα πολλά που είδα και με εντυπωσίασε ή-

ταν μια τεράστια πισίνα πάνω από το έδαφος και κάτι τεράστιοι ανεμιστήρες που δημιουργούσαν μεγάλα κύματα. Μέσα σ' αυτή την τεχνική φουρτούνα έπασαν μερικά άτομα που τάχαμ' κινδύνευαν να πνιγούν και τότε

κι' αυτός στην πατρίδα του. Κληρονόμος κι' αυτός μιας λαμπρής ιστορίας και ενός μεγάλου πολιτισμού, με τα πάνω και τα κάτω του. Με κατοχές, σκλαβιά και εμφύλιους πολέμους, κάθε πατρίδα και καημός για να παρα-

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΤΑΞΙΔΙΟΥ Συλλογισμοί πάνω από τα σύννεφα

βουτούσαν οι μικρόσωμες αεροσυνοδοί που τους άρπαζαν και τους μετέφεραν σε φουσκωτά. Οσο και να πεις είναι ενθαρρυντικό να γνωρίζω πως σε περίπτωση προσθαλάσωσης θα με σώσει μια από αυτές τις κοπέλλες.

Στο παρακάτω κάθισμα ένας Ινδός με τουρμπάνι, γενειάδα και ματιά αγέρωχη επιστρέφει

φράσω το λαϊκό άσμα.

Γι' αυτό γράφει ο ποιητής όπου και να βρίσκομαι η Ελλάδα με πληγώνει. Μα γιατί ο ποιητής έχει "άδεια" γράφει ό,τι θέλει και όχι εγώ; Να μη λέμε βλακείες και να φορτωνουμε τις προκρουσίες μας στην πατρίδα, ότι δήθεν είναι σαδίστρια και μάς γεμίζει πληγές. Η Ελλάδα φταίει που ψηφίζουμε άχρηστους πο-

λιτικούς και την χρεοκοπούν; Η Ελλάδα, λένε, "μάς έδωξε". Ακου αηδίες. Πήγε η Ελλάδα στα σπίτια τους και τους υποχρέωσε να τα εγκαταλείψουν, ή μήπως θεωρούν "Ελλάδα" αυτούς που την κυβερνούν; Να μη τρελαθούμε κιόλας. Αμέ το άλλο; Παίζουν κάποιο άθλημα μερικοί μαντράχαλοι και επειδή ηττήθηκαν "έχασε η Ελλάδα"! Η Ελλάδα φταίει και ας μην ήταν στο γήπεδο!

Η Ελλάδα, λένε, είναι φτωχή επειδή είναι μικρή χώρα και χωρίς φυσικούς πόρους, άρα "Ψωροκώστανα"... Παίρνεις, λοιπόν, μια βρεγμένη σανίδα και αρχίζεις να δέρνεις για να έχουν λόγο να λένε ότι η Ελλάδα τους πληγώνει; Μήπως είναι μεγάλες χώρες με φυσικούς πόρους η Ελβετία, η Δανία, ή η Νορβηγία που ευημερούν; Η Σιγκαπούρη εισάγει και το νερό που πίνουν οι πολίτες της, αλλά τα καταφέρνει μια χαρά.

Η Ελλάδα δεν έχει πληγώσει ποτέ κανέναν. Εμείς την πληγώνουμε με την ασυνενοησία μας, με την ανοργανωσιά μας, με τους διχασμούς και τους εμφυλίους. Και όταν την πληγώσουμε, θα βρεθεί κάποιος συνταγματάρχης να τη βάλει στο... γύψο!

Νεκρικοί Διάλογοι...

Την επανένωσή της, στην πραγματικότητα, αν όχι τον πολιτικό εκγερμανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τουλάχιστον την εγκαθίδρυση ενός Δ' Γερμανικού Ράιχ από τις Βαλτικές χώρες έως την Ιβηρική... Στο πλαίσιο αυτών των εορτασμών βραβεύθηκε με το βραβείο «Γκουάντρινκα» για τη «Δύναμη» και την «Αλήθεια» και ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας του Μνημονίου, κ. Παπανδρέου.

Το βραβείο επέδωσε στον Έλληνα Πρωθυπουργό ο διοικητής της Ντόντσε Μπανκ, κ. Γιόζεφ (και κρίνοντας εξ όσων είπε:) Γκαίμπελς Ακερμαν. Αλλά, αν η προσφώνηση του Γερμανού Τραπεζίτη έβριθε από ευφημισμούς, ψέματα και προπαγάνδα, άλλο τόσο γεμάτη απ' τα ίδια ήταν και η αντιφώνηση «του ανθρώπου τους (των Φαϊνάνσιαλ Τάιμς) στην Αθήνα», κι εν προκειμένω βραβευόμενου στο Βερολίνο, Γιόργου.

Εν πρώτοις το ίδιο το βραβείο είναι ψευδεπίγραφο: αποδίδεται για τη «Δύναμη», σε μια στιγμή που η Ελλάδα είναι εξαιρετικά αδύναμη και την «Αλήθεια», τη στιγμή που ο βραβευόμενος όχι μόνον μας έχει φλομώνει στα ψέματα, αλλά και έχει διασύρει την ίδια του τη χώρα διεθνώς, κατηγορώντας την για διαφθορά, τεμπελιά και ανικανότητα - ρεταινιές από τις οποίες θα κάνουν ίσως μια - δυο γενιές οι Έλληνες να αποπλυθούν.

Προσέξτε τώρα [διότι είναι ενδεικτικό τού πώς δουλεύει η εξουσία και η (παρα) πληροφόρηση] πόσους ευφημισμούς χώρεσε σε μία μόνον παράγραφο ο κ. Γιόζεφ (Γκαίμπελς) Ακερμαν. Είπε: «Κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες πήρατε την απόφαση να ακολουθήσετε την οδό της αλήθειας...».

Στην πραγματικότητα θα έπρεπε να έχει πει: «κάτω από τις δύσκολες συνθήκες που ο ίδιος δημιουργήσατε διεκτραγωδώντας ανά την υφήλιο την κατάστασή σας (στην "εντατική") πήρατε την απόφαση να θέσετε τη χώρα σας υπό καθεστώς κατοχής. Της δικής μας κατοχής».

Είπε: «Τα ελληνικά δημοσιονομικά βρίσκονται στον δρόμο της βελτίωσης και οι δομικές μεταρρυθμίσεις στην οικονομία προχωρούν».

Στην πραγματικότητα θα έπρεπε να έχει πει: «Τα ελληνικά δημοσιονομικά έχουν μπει στο σπιράλ του θανάτου, οι περικοπές που κάνετε γιγα-

ντώνουν την ύφεση κι έτσι θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε να σας πίνουμε το αίμα στο διηνεκές».

Τέλος, ο Γερμανός Υπερτραπεζίτης ευχήθηκε: «Σας ευχόμαστε να παραμείνετε σταθερός στην πορεία σας προς το συμφέρον της χώρας σας και της Ευρώπης», δηλαδή «να παραμείνετε σταθερός στα δάνεια, στις αγορές όπλων και στην εκτέλεση των εντολών που λαμβάνετε απ' το Διευθυντήριό μας στις Βρυξέλλες».

Αλλά, αν ο πολιτικός εγγονός του Βίσμαρκ υπήρξε Ευρωπαίος εν σχέσει με το πρωτόκολλο των ευφημισμών, ο δικός μας πολιτικός εγγονός του Τρικούπη υπήρξε τελείως φτωχοβαλκάνιος στην αντιφώνησή του τονίζοντας ότι «φτιάχνουμε μια νέα Ελλάδα» (με ξεφτιλισμένους συνταξιούχους, τρομοκρατημένους δημοσίους υπαλλήλους και ραγιαδες εργαζόμενους) ενώ δεν δίστασε να αφιερώσει το βραβείο του στο... ελληνικό έθνος, δηλαδή στους συμπατριώτες του που

μακελεύει...

Πλην όμως εκεί που ο γιος του Ανδρέα ξεπέρασε τον εαυτόν του (και ως προς τη δημιουργία και τον πατέρα του), ήταν όταν είπε επί λέξει τα εξής: «Εάν κάποιος πίστευε τα όσα μετέδιδαν πριν από λίγο καιρό αρκετά ΜΜΕ, η Ελλάδα θα ήταν μια χώρα τεμπέληδων». Μα αυτό ακριβώς φώναζε ο ίδιος έχοντας πάρει σβάρνα τα μείντνια του ντυνιά κραυγάζοντας για τη διαφθορά μας και την τεμπελιά μας!

Δεν παίζεται!

* Η ταλαιπωρία τού Αμποτ

Ο αρχηγός της αντιπολίτευσης, Τόνι Αμποτ, είπε ότι δεν θα επισκεφθεί τούς Αυστραλούς στρατιώτες στο Αφγανιστάν για να μην είναι καταπονημένος όταν θα φτάσει στην Αγγλία για να συναντηθεί με τους Συντηρητικούς ηγέτες. Πολύ ωραία. Ο σε άριστη φυσική κατάσταση κ. Αμποτ και ταξιδεύοντας πρώτη θέση θα καταπονηθεί; Και τί να πούμε εμείς οι κοινοί θνητοί που ταξιδεύουμε κατάστρωμα 24 ώρες για να φθάσουμε στην Ελλάδα; Ή μήπως δεν καταπονούνται οι στρατιώτες μας στο Αφγανιστάν;

* Καλόο!

- Τι κοινό έχουν μια χελώνα που έχει ένα ρολόι δεμένο στην πλάτη με μια παρθένα;
- Και οι δυο δεν βλέπουν την ώρα!
- Ακόμη ένα:
- Αγάπη μου, που θα με πας για την ασημένια επέτειο του γάμου μας;
- Στο Τιμπουκτού μωρό μου.
- Και για την χρυσή;
- Θάρθω να σε πάρω.

Γιαβόλ ο γιέσμαν ...
«Υπάρχουν τα λεφτά». (Γιώργος)
«Δεν υπάρχει σάλιο». (Λοβέρδος)
«Μαζί τα φάγαμε». (Πάγκαλος)

